

„Неочаквано настигналъ на единъ завой човѣкъ съ натоваренъ конь. Връщаль се отъ воденица. Коньтъ се билъ подхлъзналъ и падналъ много зле. Човѣкътъ и Савата се помжчили да му помогнатъ и да го вдигнатъ, но напразно. А дъждьтъ шибаль и мокрѣлъ пълнитѣ съ брашно човали. Въ най-голѣмата буря Савата припналъ къмъ селото съ всичка сила. Отишелъ право въ общината и разказаль всичко. Кметьтъ пратилъ *полскитѣ пазачи* да помогнатъ. Нашиятъ съученикъ, макаръ че билъ цѣлъ измокренъ, ги повелъ къмъ мѣстото на нещастieto.

Кончето било вдигнато и отново натоварено. *Мливартъ* останаль много благодаренъ и извадилъ да даде на Сава десетъ лева. Той не ги приелъ. Взелъ ги единъ отъ полскитѣ пазачи, който дойде въ училище и разказа на г. директора за случката“.

Огняновъ се поклони, стисна ржката на Савата и го поздрави сърдечно.

Учители и ученици ржкоплѣскаха, а нѣкои изви-
каха: — Браво, Сава !

Директорьтъ се доближи и цѣлуна примѣрния ученикъ по челото.

Огняновъ закри заседанието и пожела до идния петъкъ да се отличатъ съ своитѣ добри дѣла и други ученици.

Хр. Спасовски.

ЕСЕННА КАРТИНКА

День и ношъ гората
Тръпне и тжгува.
Сребърна, сланата
Хладно я цѣлува.

Клюмнаха цвѣттята,
Литнаха и птички,
Ето ги полята
Пакъ сж самъ-самички !

Нѣма кръшна пѣсень;
Радостъта се дигна !
Есень, жълта есень,
Тука вечъ пристигна !

Н. Тинчевъ.